

20-11-2020

Podpis

Protokół
z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej w sprawie wyrażenia opinii
o nadaniu stopnia doktora habilitowanego dr. Radosławowi Potorskiemu
w związku z postępowaniem habilitacyjnym odbywającym się
na Wydziale Nauk o Polityce i Bezpieczeństwie
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

W dniu 21 października 2020 r. odbyło się posiedzenie Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych dnia 6 maja 2020 r. w celu wyrażenia opinii w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Radosławowi Potorskiemu, w związku z postępowaniem habilitacyjnym odbywającym się na Wydziale Nauk o Polityce i Bezpieczeństwie Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Komisja obradowała w składzie:

- Prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk – przewodniczący;
- Prof. dr hab. Janusz Ruszkowski – recenzent;
- Dr hab. Rafał Riedel – recenzent;
- Dr hab. Marcin Czyżniewski – recenzent
- Dr hab. Michał Strzelecki – sekretarz Komisji
- Prof. dr hab. Justyna Maliszewska-Nienartowicz – członek Komisji;
- Prof. dr hab. Jacek Sroka – członek Komisji

Posiedzenie Komisji rozpoczęło się o godzinie 10:00. Ze względu na szczególną sytuację związaną z epidemią koronawirusa odbyło się ono poprzez system wideokonferencyjny BigBlueButton, będący elementem wykorzystywanej przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika platformy Moodle.

1. Otwarcie posiedzenia

Zebranie otworzył przewodniczący Komisji Habilitacyjnej **prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk**, który przypomniał, iż celem posiedzenia jest analiza dorobku naukowego i zawodowego dra Radosława Potorskiego, jak również przygotowanie opinii w sprawie wniosku o nadanie kandydatowi stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji. Po stwierdzeniu udziału w posiedzeniu wszystkich członków Komisji przewodniczący przedstawił kolejność procedowania, prosząc jej członków (recenzentów i opiniodawców) o skoncentrowanie się w swych wystąpieniach kolejno na osiągnięciach naukowych, dydaktycznych oraz organizacyjnych.

Następnie sekretarz Komisji **dr hab. Michał Strzelecki** przedstawił sylwetkę naukową oraz zawodową habilitanta, a także poinformował jej członków o dotychczasowym przebiegu postępowania habilitacyjnego, wpłynięciu wszystkich wymaganych recenzji i opinii, jak również potwierdził, iż habilitant nie złożył wniosku o głosowanie tajne.

Po zaakceptowaniu porządku obrad **prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszyk** podziękował członkom Komisji za staranne i merytoryczne przygotowanie recenzji oraz opinii, prosząc zarazem, aby ich omówienie w trakcie posiedzenia zawierało w szczególności odpowiedzi na następujące pytania:

- Czy dorobek kandydata mieści się w zakresie nauk o polityce i administracji?
- Jakie nowe wartości i ustalenia wnosi on do nauk o polityce i administracji?
- Jak należy ocenić predyspozycje oraz umiejętności warsztatowe dra Radosława Potorskiego?
- Czy kandydat wykazał się w swej pracy naukowej określoną strategią badawczą?
- Czy posiada umiejętności konceptualizowania pojęć, jak również formułowania hipotez i tez badawczych?
- Jak należy ocenić język naukowy dra Radosława Potorskiego, a także wykorzystane przezeń źródła?
- W jaki sposób należy ocenić dorobek publikacyjny kandydata oraz poziom jego internacjonalizacji?

2. Przedstawienie recenzji

Jako pierwszy głos zabrał **prof. dr hab. Janusz Ruszkowski (Uniwersytet Szczeciński)** zauważając, iż problematyka przedstawionego przez habilitanta osiągnięcia naukowego, jak również zaprezentowanego przezeń dorobku naukowego, w całej rozciągłości mieści się w dyscyplinie nauki o polityce i administracji. Świadczy o tym nie tylko jego warstwa merytoryczna, ale także metodologiczna i warsztatowa. Podstawowym elementem wkładu w rozwój wspomnianej dyscypliny naukowej pozostaje w tym kontekście określenie metod i technik partycypacji publicznej w systemie wielopoziomowego zarządzania w Unii Europejskiej. W opinii recenzenta do zalet przedstawionej monografii zaliczyć należy przy tym nie tylko konsekwencję w realizacji założonych celów badawczych, ale także precyzję przekazu. Pewne zdziwienie budzić może co prawda zbyt długi tytuł rozprawy, jednak dobrze odzwierciedla on istotę rozważań oraz wytyczonych celów badawczych. W konsekwencji w przeprowadzonej analizie mechanizmów partycypacji publicznej kandydat jawi się jako badacz oryginalny, a jego wkład naukowy uznać należy za merytoryczny i nowatorski. O konsekwencji habilitanta świadczy także wykorzystywana przezeń precyzyjna siatka pojęciowa. Pewne wątpliwości budzi natomiast zakres chronologiczny przedstawionej rozprawy. O

ile bowiem zastrzeżeń nie budzi cezura początkowa, o tyle problematyczna wydaje się cezura końcowa, którą wyznacza moment zakończenia prowadzonych przez habilitanta badań.

Mimo wspomnianego uchybienia dr Radosław Potorski wykazał się znaczną konsekwencją w tworzeniu struktury rozprawy, przyjmując zarazem oryginalne założenia teoretyczne. Na szczególną uwagę zasługuje w tym przypadku przyjęta przez niego teoria/metoda mocodawca – agent, która w przedstawionej pracy została efektywnie wykorzystana. Niektóre z pozostałych metod zostały natomiast w widoczny sposób zbanalizowane, przy czym uwaga ta odnosi się zwłaszcza do przywołanej przez autora analizy treści oraz analizy dyskursu. Być może warto było także szerzej wyeksponować i wykorzystać w rozprawie metodę wielopłaszczyznowości, która winna być uznana w tym przypadku za wiodącą.

Zdecydowanie pozytywnie ocenić należy natomiast podstawę źródłową rozprawy, która została nie tylko dobrze rozpoznana, ale także przeanalizowana i faktycznie wykorzystana. Świadczy ona jednocześnie o bardzo dobrej znajomości aktualnego stanu badań, co wydaje się bardzo istotne z perspektywy rozwoju polemiki naukowej.

Najslabszą sferą aktywności naukowej dra Radosława Potorskiego pozostaje niewątpliwie umiędzynarodowienie, aczkolwiek jest on badaczem dobrze rozpoznawalnym i aktywnym na gruncie krajowym, zwłaszcza w sferze studiów europejskich oraz polityk publicznych. Za wskazane uznać należy w tym kontekście wzmożenie w przyszłości aktywności publikacyjnej w odniesieniu do czasopism zagranicznych oraz częstsze uczestnictwo w konferencjach naukowych organizowanych poza granicami kraju.

Mimo wspomnianych braków dotychczasowe osiągnięcia naukowe dra Radosława Potorskiego, należy ocenić pozytywnie. W opinii recenzenta ocenę tę potwierdzają osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne kandydata. Tym samym wniosek o nadanie dr. Radosławowi Potorskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego uznać należy za uzasadniony.

Jako drugi swą recenzję przedstawił **dr hab. Rafał Riedel (Uniwersytet Opolski)** podkreślając, iż w ujęciu sumarycznym dorobek dra Radosława Potorskiego ocenić należy pozytywnie, przy czym dotyczy to zarówno wskazanego osiągnięcia naukowego, jak i pozostałych form aktywności kandydata. W odniesieniu do kwestii szczegółowych recenzent zwrócił uwagę, iż zarówno obszar badań, jak i dotychczasowy dorobek dra Radosława Potorskiego pozycjonują się w obszarze nauk o polityce i administracji, ze szczególnym uwzględnieniem polityk publicznych. Dorobek ten charakteryzuje się przy tym znaczną spójnością, koncentrując się na członkostwie Polski w Unii Europejskiej, ewolucji ustroju UE, a także wielowymiarowo postrzeganym bezpieczeństwie wewnętrznym.

Oceniając przedłożoną jako osiągnięcie naukowe rozprawę dr hab. Rafał Riedel podkreślił, iż jest ona w całej rozciągłości osadzona w dyskursie charakterystycznym dla nauki o polityce i administracji. Za szczególnie wartościową uznał jednak podjętą w niej próbę analizy relacji na linii podmioty niepubliczne

– rządzący. Podzielił wszakże wątpliwości odnoszące się do zakresu czasowego przedstawionej monografii, a zwłaszcza do przyjętej w niej cezurę końcowej, która w gruncie rzeczy nie posiada ważkiego uzasadnienia merytorycznego. Przyjętego rozwiązania nie należy jednak traktować w kategoriach wady konstrukcyjnej. Być może jednak warto było wybrać inną cezurę, która byłaby istotna z punktu widzenia podjętej problematyki, a nie wynikała z momentu zakończenia badań. Zaletą pracy pozostaje z pewnością bogactwo metodologiczne. Występują w niej bowiem nie tylko metody wskazane i precyzyjnie omówione przez autora, ale także wiele innych, choć z reguły ich wykorzystanie ma charakter deskryptywny.

Na uwagę zasługuje również aktywność dydaktyczna i organizacyjna Habilitanta, przy czym zasadne wydaje się zwrócenie uwagi na jej spójność z podejmowanymi przezeń kwestiami badawczymi. Mankamentem pozostaje natomiast stosunkowo niski poziom umiędzynarodowienia, który widoczny jest zarówno w aktywności publikacyjnej, jak i konferencyjnej. W związku z powyższym pewne wątpliwości budzi dotychczasowa strategia kandydata, który skoncentrował się przede wszystkim na publikowaniu swych tekstów w czasopismach lokalnych lub ogólnopolskich.

Mimo wspomnianych uwag sumaryczna ocena dorobku naukowego i aktywności kandydata jest pozytywna. Jego znaczący wkład w rozwój nauk o polityce i administracji sugeruje zresztą już sam tytuł rozprawy, której celem było pogłębienie zrozumienia mechanizmów partycypacji, zwłaszcza w sferze podmiotów niepublicznych.

Odnosząc się do zapytania przewodniczącego Komisji, dotyczącego ewentualnego związku między stosunkowo niskim poziomem umiędzynarodowienia Kandydata a ewentualnymi deficytami w wykorzystywanej przezeń bazie źródłowej, obaj recenzenci zauważyli, iż zarówno jego dorobek, jak i w szczególności przygotowaną monografię naukową cechuje realne wykorzystanie bardzo bogatej bazy źródłowej, w tym także literatury anglojęzycznej.

Podobne wnioski zawarte zostały również w wystąpieniu trzeciego z powołanych recenzentów **dra hab. Marcina Czyżniewskiego (UMK)**, który podzielił opinię o pełnej zgodności dorobku Habilitanta z zakresem nauk o polityce i administracji, co potwierdza nie tylko wykorzystywana przez niego siatka pojęciowa, ale także stosowana metodologia. Recenzent podkreślił przy tym dobre przygotowanie prawnicze dra Radosława Potorskiego, które z korzyścią dla przedstawionej monografii pozwalało mu na wykorzystanie dorobku obu wspomnianych dyscyplin naukowych. Wnikliwa analiza przedstawionego osiągnięcia naukowego, a także zastosowane w nim ujęcie pola badawczego skłania do stwierdzenia, iż kandydata cechuje znaczna dojrzałość pod względem przygotowania do samodzielnego prowadzenia badań. Na podkreślenie zasługują także jego widoczne zaangażowanie organizacyjne, zdolność do precyzyjnego ujmowania analizowanych zagadnień, jak również spore umiejętności dydaktyczne. Dr Radosław Potorski posiada też jasno określoną strategię badań, a podejmowane przezeń pola badawcze ściśle ze sobą

korespondują i wzajemnie przenikają. Taka postawa poznawcza wpłynęła na wysoki poziom przedstawionej monografii, w której na uwagę zasługują nie tylko właściwie sformułowane tezy badawcze, ale także wykorzystane metody oraz źródła. Pozytywnie ocenić należy także jej tytuł, który mimo swej długości i złożoności, trafnie zakreśla ramy rozprawy, wskazując zarazem na obecne w niej elementy postulatywne. W tym kontekście zasadne wydaje się zwrócenie uwagi na praktyczny wymiar osiągnięcia naukowego habilitanta, które posiada znaczącą wartość również dla praktyków partycypacji publicznej. Podzielając wyrażone wcześniej wątpliwości dotyczące ram czasowych monografii recenzent wyraził pogląd, iż należy traktować je nade wszystko jako błąd warsztatowy, niewpływający wszakże znacząco na pozytywną ocenę jej całości. Decydującą rolę odgrywają w tym względzie właściwie dobrane metody badawcze, poprawnie sformułowane pytania szczegółowe, właściwie zdefiniowane metody partycypacji, jak i umiejętne wykorzystanie aspektów teoretycznych, również w sferze definicyjnej. Na szczególną uwagę zasługuje umiejętne wykorzystanie źródeł zastanych, jak i umiejętne wykorzystanie metod charakterystycznych dla nauk prawnych, w tym zwłaszcza metody prawnoporównawczej. Uznanie budzi także wykorzystana przez kandydata najnowsza literatura naukowa, przy czym ponad 1/3 wykorzystanych opracowań to prace anglojęzyczne. Recenzent odniósł się także do wyrażonej podczas posiedzenia Komisji tezy o niskim poziomie umiędzynarodowienia kandydata podkreślając, iż w żadnym wypadku nie wynika on deficytów językowych, czego wyrazem pozostają m.in. referaty w języku angielskim wygłoszone przez na kilku konferencjach naukowych. Zmiana tego stanu rzeczy wymaga jedynie zmiany strategii publikacyjnej, co absolutnie pozostaje w zasięgu możliwości habilitanta.

Podsumowując swą recenzję dr hab. Marcin Czyżniewski podkreślił, iż dr Radosław Potorski jest badaczem dojrzałym i kompetentnym, a tym samym spełniającym kryteria przewidziane dla osób ubiegających się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

3. Przedstawienie opinii członków Komisji oraz dyskusja

W dalszej części posiedzenia głos zabrali pozostali członkowie Komisji Habilitacyjnej, prezentując konkluzje przygotowanych opinii. Jako pierwszy głos zabrał **prof. dr hab. Jacek Sroka (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie)** podkreślając, iż zgadza się z większością sformułowanych wcześniej uwag dotyczących przedstawionej rozprawy. Zauważył jednak, iż zastosowane przez kandydata ujęcie trudno uznać za stricte prawnicze. Mówca podkreślił wszakże, iż osiągnięcie naukowe dra Radosława Potorskiego zasługuje na pozytywną ocenę, choć jego autor pominął szereg wątków związanych z *governance*, w tym m.in. postulaty teoretyczne sformułowane przez Jane Mansbridge. W rozprawie zabrakło także odniesień do ujęcia sieciowego. Prof. dr hab. Jacek Sroka zwrócił również uwagę na stosunkowo niski poziom cytowalności Habilitanta, aczkolwiek jego monografię uznał za wartościową. Zgodnie

z zaprezentowaną opinią nie jest to jednak praca wolna od uchybień. Świadczy o tym m.in. wykorzystana literatura naukowa, której daleko do pełnego odzwierciedlenia aktualnego stanu badań. Uwagi budzi również język rozważań, w którym dostrzec można dominację sfery opisowej, jak również zbyt dużą ilość wątków pobocznych, choć z reguły są one przez autora podsumowywane. Warsztat dra Radosława Potorskiego ocenić należy natomiast jako politologiczny, choć występują w nim również elementy charakterystyczne dla przedstawicieli nauk prawnych. Jego charakterystyczną cechą pozostaje przy tym formalizm, choć w przypadku tak sformułowanego obszaru badań jest to ujęcie dopuszczalne.

Podsumowując swą wypowiedź prof. dr hab. Jacek Sroka zauważył, iż mimo widocznych braków dr Radosław Potorski prezentuje dobre przygotowanie do pracy naukowej i dydaktycznej. Na uwagę zasługują zwłaszcza sformułowane przezeń ustalenia, które wnosząc znaczący wkład do nauk o polityce i administracji, otwierają mu zarazem drogę do dalszej aktywności naukowej, która mogłaby odnosić się nie tylko do formalnego, ale także rzeczywistego wymiaru partycypacji. Mówca zgodził się przy tym z pozytywnymi ocenami dorobku oraz monografii Habilitanta, wyrażając jednocześnie nadzieję na dalsze prace zmierzające do rozwiązania zasygnalizowanych wcześniej problemów badawczych.

Znaczący wkład dra Radosława Potorskiego w rozwój nauk o polityce i administracji wyeksponowała również **prof. dr hab. Justyna Maliszewska-Nienartowicz (UMK)** zauważając, iż przedstawiona przez niego monografia, tak pod względem warsztatowym jak i językowym, posiada charakter zdecydowanie politologiczny, odbiegając tym samym od podejścia charakterystycznego dla przedstawicieli nauk prawnych. Podkreśliła przy tym, iż przygotowując swą rozprawę habilitant wykonał w istocie olbrzymią pracę, która wymagała nie tylko pracowitości, ale także skrupulatności. Jej efektem pozostają zarówno umiejętnie sformułowane hipotezy, prawidłowo zweryfikowane założenia badawcze, jak i wnioski końcowe, decydujące w istocie o jego znaczącym wkładzie w rozwój nauk o polityce i administracji. W konsekwencji przedstawione dzieło uznać należy za kompletne. O jego wartości decyduje m.in. prawidłowy i kompetentny dobór źródeł i opracowań, wśród których znalazły się praktycznie wszystkie istotne naukowo publikacje. Za zwarty, komplementarny i wartościowy uznać należy także pozostały dorobek habilitanta, który cechuje jednocześnie znaczna kompatybilność wobec przedstawionej rozprawy.

Prof. dr hab. Justyna Maliszewska-Nienartowicz zgodziła się jednocześnie z opiniami zwracającymi uwagę na niski umiędzynarodowienia artykułów kandydata. Zwróciła jednak uwagę, iż prezentują one wysoki poziom merytoryczny i mogą przyczynić się do ugruntowania jego rozpoznawalności za granicą, choć z drugiej strony nie sprzyja temu z pewnością widoczny brak uczestnictwa w konferencjach zagranicznych. W opinii prof. dr hab. Justyny Maliszewskiej-Nienartowicz braki te rekompensuje jednak w pewnym sensie działalność ekspercka dra Radosława Potorskiego, a zwłaszcza jego aktywność w ramach zespołu analitycznego TEAM EUROPE oraz grupy eksperckiej PUBLIC PROCUREMENT ACA-

DEMICS & PRACTITIONERS GROUP, skupiającej nauczycieli akademickich oraz praktyków prawa zamówień publicznych z kilkunastu ośrodków Unii Europejskiej. Podsumowując swą opinię mówczynie podkreśliła, iż jej ocena dorobku i osiągnięcia naukowego kandydata jest zdecydowanie pozytywna, opowiadając się jednocześnie za nadaniem kandydatowi stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Zbliżoną opinię przedstawił **dr hab. Michał Strzelecki (UMK)**, zaliczając do atutów przedstawionego osiągnięcia naukowego nie tylko rozbudowaną warstwę faktograficzną i analityczną, ale także bogatą bazę źródłową. Zwrócił również uwagę, iż jego problematyka koresponduje z wcześniejszymi badaniami Habilitanta, czyniąc przedstawiony przezeń dorobek oraz zainteresowania naukowe kompletnymi. Uwagom tym towarzyszyła jednocześnie wysoka ocena rzetelności badawczej kandydata, a także jego aktywności naukowej oraz dydaktyczno-organizacyjnej. Do zalet przedstawionej monografii zaliczyć należy natomiast zarówno jej interdyscyplinarność, jak i wykorzystane kategorie oraz metody badawcze. Jej analiza pozwala także na stwierdzenie, iż habilitant sprawnie i ze znanstwem przedstawił kwestie związane z podjętym problemem badawczym, wykazując się przy tym dobrą znajomością kontekstów badanego zagadnienia. Na podkreślenie zasługuje także wykorzystana przezeń bardzo bogata i zarazem aktualna baza źródłowa. Mówca zgodził się co prawda z krytycznymi ocenami dotyczącymi umiędzynarodowienia publikowanych przez kandydata artykułów naukowych. Podkreślił jednak, iż jest on nie tylko badaczem aktywnym naukowo, ale również angażującym się czynnie w pracę dydaktyczną, organizacyjną, ekspercką, a także w proces formowania nowych kadr naukowych (w charakterze promotora pomocniczego rozprawy doktorskiej). W pełni uzasadnione wydaje się w tym kontekście stwierdzenie, iż spełnia on wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

W dalszej części posiedzenia członkowie Komisji odnieśli się do podniesionej przez prof. dra hab. Konstantego Adama Wojtaszczyka kwestii oryginalności rozprawy oraz jej ewentualnych podobieństw do wcześniejszych publikacji kandydata. Dr hab. Marcin Czyżniewski podkreślił, iż autor monografii cytuje co prawda swe wcześniejsze ustalenia, ale oceniane osiągnięcie naukowe w żadnym stopniu nie jest ich powieleniem. Podobną opinię wyraził prof. dr hab. Janusz Ruszkowski podkreślając, iż przedstawiona do oceny rozprawa jest w istocie dziełem całkowicie nowym i oryginalnym, będącym wszakże naturalną konsekwencją wcześniejszych zainteresowań naukowych jej autora. Za mankament jego dotychczasowej aktywności mówca uznał natomiast brak uczestnictwa w projektach badawczych finansowanych przez NCN.

Na prośbę przewodniczącego Komisji jej członkowie odnieśli się również do stosowanego przez kandydata języka naukowego. Prof. dr hab. Jacek Sroka zauważył, iż nie ma w tym względzie zasadniczych uwag, a zastrzeżenia, które wcześniej sygnalizował, dotyczyły w głównej mierze współczesnej dyskusji na temat *governance*. Na poprawność językową dra Radosława Potorskiego uwagę zwrócił również

prof. dr hab. Janusz Ruszkowski, podkreślając zwłaszcza umiejętnie prowadzoną przezeń narrację równoległą.

4. Podsumowanie posiedzenia oraz uchwała Komisji Habilitacyjnej

Po zaprezentowaniu recenzji, a także wysłuchaniu opinii i głosów w dyskusji, przewodniczący Komisji Habilitacyjnej prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk przedstawił zebrany propozycję podsumowania posiedzenia, w którym podkreślono, iż dorobek naukowy kandydata mieści się w dyscyplinie nauki o polityce i administracji, a obszarami jego identyfikacji pozostają w szczególności polityki publiczne, mechanizmy partycypacji publicznej oraz system polityczny Unii Europejskiej. Pozytywnie oceniono zarówno sferę warsztatową habilitanta, jak i zastosowaną przezeń metodologię badań, choć pewne zastrzeżenia wzbudziła implementacja niektórych metod. Prof. dr hab. Janusz Ruszkowski podkreślił jednak, iż dr Radosław Potorski praktycznie wykorzystał w swej rozprawie znacznie więcej metod, aniżeli te, które formalnie zadeklarował. W podsumowaniu zwrócono również uwagę na problem internacjonalizacji, aczkolwiek niedostatki w tym zakresie rekompensowane są jakością wykorzystanych przez habilitanta czasopism. Pozytywnie oceniono natomiast sformułowane przez autora wnioski, będące w istocie konsekwencją zastosowanych w monografii metod badawczych. Z uznaniem odniesiono się też do aktywności dra Radosława Potorskiego w sferze organizatorskiej, eksperckiej oraz dydaktycznej.

Po zaakceptowaniu powyższego stanowiska przewodniczący Komisji prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk przypomniał zebrany, iż kandydat nie złożył wniosku o głosowanie tajne. Następnie zwrócił się do członków Komisji z prośbą o jednoznaczną odpowiedź na następujące pytanie: *Czy jesteście za nadaniem dr. Radosławowi Potorskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego?*

Członkowie Komisji Habilitacyjnej udzielili następujących odpowiedzi:

- Prof. dr hab. Janusz Ruszkowski – TAK
- Dr hab. Rafał Riedel – TAK
- Dr hab. Marcin Czyżniewski – TAK
- Prof. dr hab. Jacek Sroka – TAK
- Prof. dr hab. Justyna Maliszewska-Nienartowicz – TAK
- Dr hab. Michał Strzelecki – TAK
- Prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk – TAK

Po zakończeniu głosowania przewodniczący posiedzeniu prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk stwierdził, iż członkowie Komisji Habilitacyjnej byli jednomyślni, a stosowna uchwała w sprawie wyrażenia

pozytywnej opinii w przedmiocie nadania dr. Radosławowi Potorskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w zakresie nauk o polityce i administracji zostanie przedstawiona Radzie Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Jednocześnie zobowiązał sekretarza Komisji dra hab. Michała Strzeleckiego do poinformowania wszystkich jej członków o terminie posiedzenia Rady Dyscypliny, a także wystosowania stosownego zaproszenia do uczestnictwa w jej obradach.

Następnie dr hab. Michał Strzelecki przedstawił projekt stosownej uchwały, który został zaakceptowany przez uczestników posiedzenia bez głosu sprzeciwu.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk przedstawił informację o trybie przygotowania dokumentacji z posiedzenia oraz podziękował wszystkim zgromadzonym za udział w posiedzeniu.

Na tym posiedzenie Komisji zakończono.

.....
Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej
Prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk

.....
Dr hab. Michał Strzelecki
Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

.....
Prof. dr hab. Janusz Ruszkowski

.....
Dr hab. Rafał Riedel

.....
Dr hab. Marcin Czyżniewski

.....
Prof. dr hab. Justyna Maliszewska-Nienartowicz

.....
Prof. dr hab. Jacek Sroka